649/02

Den 8. juli 2002 blev i sag nr. 57.125:

xxx xxxxxxx
xxxxxx xxxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Nykredit Østifterne
Forsikring A/S
Nørre Farimagsgade 64
Postboks 2240
1019 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har boliglandbrugsforsikring i Nykredit Østifterne Forsikring A/S, klager ved sin advokat over den af selskabet opgjorte erstatning.

Af klageskemaets punkt 2 fremgår: "2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? *Tilsagn om dækning for udskiftning af hele taget på hovedhuset. Subsidiært tilsagn om dækning af alle faktiske udgifter vedrørende reparation af taget på hovedhuset.*"

Selskabet redegør i skrivelse af 26/11 2001 til nævnet for sagens faktum på følgende vis: "Klageren har forsikring for boliglandbrug i vort selskab. Han anmeldte telefonisk en skade på sit hus. Skaden var forårsaget af orkanen den 3. december 1999, og blev besigtiget af vor assurandør den 9. december s.å. På grund af travlhed besigtiger vor bygningskonsulent først ejendommen den 5. september 2000. Men i den mellemliggende periode har assurandøren og klageren afhandlet en række af løsørekravene m.v. Af bygningskonsulentens rapport fremgår, at der er udarbejdet overslag fra Ærø Møbler vedr. hovedbygningens tag, og at overslagsprisen er ansat til 110. 000 kr. eksl. moms, samt at vor konsulent har vurderet skaden på det pågældende tag til en erstatning på

66.000 kr. (eksl. moms.) Klageren gjorde imidlertid gældende, at den udarbejdede skaderapport ikke var i overensstemmelse med den mundtlige aftale, der var indgået. Den 17. oktober 2000 sendte klageren et brev til selskabets direktion, hvori han bl.a. anførte, at han var blevet lovet et helt nyt tag, hvis han selv nedtog de gamle tagsten. Af vort brev af 30. oktober 2000 fremgår, at der efter vor opfattelse ikke er lovet et nyt tag, og at vi derfor må fastholde vort tilbud om betaling af 66.000 kr. + moms."

Selskabet anfører til støtte for deres påstand, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre, at den opgjorte erstatning, der udgør 66.000 kr. + moms, skal ansættes til et højere beløb.

Advokaten anfører i skrivelse af 4/1 2001 til selskabet: "Min klient ønsker særligt at fremhæve, at de aftaler, der blev indgået mellem min klient og Deres forsikringsselskab i forbindelse med besigtigelser undervejs i sagen, ikke blev skriftligt bekræftet, hvilket har medført, at der nu tilbydes en mindre dækning end oprindeligt lovet. Konkret drejer sagen sig om, at repræsentanter for Deres selskab først og flere gange har forklaret min klient, at det ikke ville være tilstrækkeligt eller forsvarligt at reparere taget på hovedhuset, men at det derimod ville være nødvendigt at udskifte hele taget. På Deres seneste skrivelse af 30.10.2000 forstår jeg, at De nu mener, at en udskiftning af taget er unødvendigt, men De har ikke dokumenteret, hvorfor det nu skulle være tilstrækkeligt og forsvarligt at nøjes med at reparere taget."

Hertil bemærker selskabet, at klageren ikke har krav på total udskiftning af taget, idet reparation er mulig. Selskabet er imidlertid indstillet på, at der yderligere indhentes 1 eller 2 tilbud på reparation.

Af den interne skaderapport fremgår: "Ca. 40% af taget på hovedhus har løsnet sig, der har været problemer før, man kan se 3-4 forskellige understrygninger samt der er skummet."

I den af arkitekten udfærdigede rapport af 13/4 2000 fremgår bl.a.:

3. 57.125

	excl. moms	incl. moms
"**Stuehus** Store områder tegl løsnet, hvilket umuliggør reparation uden nedtagning af gl. understrygning med mange ødelagte sten til følge. Ved skråvæggen kan der kun repareres ude fra. Det foreslås derfor, at der oplægges nyt tag med undertag af Huntonit ca. 150 m² á kr. 700,-	ca. 104.000,-	kr. 130.000,-"

Nævnet udtaler:

Efter almindelige forsikringsretlige principper påhviler det forsikringstageren at sandsynliggøre sit krav. Dette gælder, uanset at det ikke udtrykkeligt er udtalt i forsikringsbetingelserne.

Nævnet finder på det foreliggende grundlag, at klageren ikke har sandsynliggjort, at han er berettiget til en større erstatning end den af selskabet opgjorte, hvorfor nævnet ikke kan kritisere selskabets afgørelse.

Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at en egentlig bevisførelse vedrørende, hvad der er aftalt mellem klageren og selskabets konsulent, ved domstolene ikke vil kunne begrunde et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen